

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Udsigt over Verdens-Krøniken fornemmelig i det Lutherske Tidsrum

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 12. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_309A-txt-shoot-idm980/facsimile.pdf (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

hos dem og skændt de baade have havt Digtere, Historiekrivere og Verdeligeise er dog faaet deres Boger som Tungemaal saa at sige sunket til Havets Bund, og det stadfæster hvad man kan vide, at deres Sang og Klogskab var af denne Verden. Et saadant Folk maatte snart vorde udmærket og blodagtigt: Tyrus, som var yngre end Sidon, var den eneste Joniske Stad som modstod Salmanassar, men indtoges af Nebuzadnezar.

Det tredje af den ældste Verdens navnkundige Folk og den Chamitiske Hovedstamme var Egypterne, som udmærkede sig ved Alt hvad en uhyre verdslig Færdighedskraft og en barnagtig Selvfogskab i Forening med udbortes Stykke og Anlæg til sin Forstand mægter at udrette. Agerdyrningen blomstrede som af sig selv i det forunderlige Land, der haade vandedes og gjødedes af Nilen, nyttige Handværker, især Væveriene naaede stor Fuldkommenhed hos det underlig stillestående Folk, Statsforfatningen og Lovene vare udreente med en Skarpsindighed man ikke fornøder i de gamle Dage, og Afgjærelset var saa kunstlig indvævet i Landets Historie og i den hele Ridenstabelighed, at kun stor Ansstrængelse og uventede Opdagelser vil kunne gjøre en vis og klar Skiksnisse. Indtil det seer er næsten Alt hvad man veed om dette Lands Begivenheder og Præsterens Kundskaber uviste Gætninger eller eventyrlige Sagn som ikke give

men spørge om Oplysning. En saadan kan først gives, naar man lærer at forlaane den Gaadefulde Skrift (Hieroglypherne) som betænkter dette spænderlige Folks Mumier og Mindesmærker, og her til fattes man ei Anvisning, men Die og Taalemødighed.

Rimeligt er det, at her, ligesom i China, Egyptens Stoggebilde, ere mere end een Gang fremmede Stammer indvandrede som have rovet det udbortes Herredømme til sig, men bseiet sig for Landets gamle Aand, og vist er det at tre store Tidrum tydelig adskille sig i Folkets Historie. Det ældste som Præsterne kaldte Gudealderen er det Thebaiske, da Thebe i Nubien Egypten var Hovedstaden, som har afpræget sig i de uhyre Letteværker, Stæder og Templer, hvis sunkne Levninger endnu serbaue. Det andet som Præsterne kaldte det Herosiske er det Memphitiske da Alt udgik fra Memphis i Nelles Egypten, da Agerdyrkaingen fremmedes, Stæden indrettedes, Bølliken trivedes, Pyramider og Obelisker reistes og bedækkedes med Hieroglypher, kort sagt, da Man bestræde Isis' Grav i Memphis med Blomster, reise og risede hans Gautasteen. Det tredje Tidrum kaldte Præsterne det Meneskelige og vi kan sige det Saitiske, da var Sais i Nedre-Egypten Hovedstaden, da stræbde Man at indvikle og udsimpfle Lejnene fra Tidtiden, og at glimre som det visseste Folk i Verden. Efter Sagnet skal Laby-

